

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 1T/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010410
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1319010410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Davida Lindtnera a členov senátu L.. Y. M. R. V. Y., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.09.2019 takto

r o z h o d o l :

obžalovaní:

1/ W. X., O.. XX.XX.XXXX, Z. V.: K. XXXX/X, Z.O., R. na Y. písomností: B. XX, V.,

X/ B. U. O..XX.XX.XXXX, Z. V.: P. M. XXX/X, Y. O. X., R. na Y. písomností: B. XX, V.,

sú vinní, že

po predchádzajúcej dohode podali dňa 18.02.2015 v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s., Stromová 9 Bratislava žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 25.000,- €, ku ktorej W. X. predložil fiktívne potvrdenie o príjme od zamestnávateľa O. F..E..D., F. F. F. X, D., Č. E., IČO: XXXXXXXXX, fiktívne mzdové lístky, fiktívnu pracovnú zmluvu a fiktívny výpis z účtu č. XX-XXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Komerční banke, a.s., a B. U. ako spolužiadateľka predložila fiktívne potvrdenie o príjme od zamestnávateľa O. F..E..D., F. F. F. X, D., C.: XXXXXXXXX, Č. E., fiktívnu pracovnú zmluvu, na základe čoho dňa 20.02.2015 uzatvorili ako spoludlžníci s veriteľom Slovenská sporiteľna, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00151653 Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX na sumu 25.000,- €, ktorú sa zaviazali splácať v 103 mesačných splátkach po 375,76 €, ktorý im bol následne poskytnutý, pričom úver od počiatku riadne nesplácali, čím poškodenej Slovenskej sporiteľni, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00151653 spôsobili škodu vo výške 25.000.- €,

teda

spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru a spôsobili ním väčšiu škodu,

čím spáchali

zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obž. W. X.:

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obž. B. U.:

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/Tr. zák., § 37 písm. h/Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. /per analogiam/, s použitím § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T 34/2015 zo dňa 26.03.2015 právoplatný dňa 10.04.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaných spoločne a nerozdielne zaväzuje k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti C. F. F.E..D., V., U. Č.. XX, C.: XXXXXXXXX, vo výške 23.496,72,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd pošk. spol. C. F. F.E..D., V., U. Č.. XX, C.: XXXXXXXXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovanej B. U.D. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o tom, že je nevinná a prijatí jej vyhlásenia o vine a po vyhlásení obžalovaného W. X. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že je nevinný, prečítal v prípravnom konaní riadne a včas uplatnený nárok na náhradu spôsobenej škody poškodenej spoločnosti C. F. F.E..D., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. výsluchom obžalovanej, následne súd so súhlasom strán prečítal výpovede svedkov z prípravného konania a na záver sa súd oboznámil s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania a v konaní pred súdom. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný W. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný z predmetného skutku, existenciu priebehu skutkového deja tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, však svojou výpoveďou potvrdil. Uviedol, že v banke bol s papiermi, čo mu dal jeden Čech. Papiere nečítal, lebo ten pán povedal, že si to nemusia čítať. Tiež mu povedal, že sa môže stať spolumajiteľom firmy a že v banke mu dajú na toto určite úver. To čo mu dal ten pán, bola pracovná zmluva, ale on v tej firme vôbec nepracoval. Peniaze z banky vybral, tie peniaze tomu Čechovi odovzdal. Zmluvu v banke podpisoval. Vedel, čo je predmetom tej zmluvy, jednalo sa o úver, ktorý mal splácať. Ten Čech mu potom doniesol 3 splátky a on ich na pošte zaplatil. V tej dobe bol sprostý, s rozumom, čo má dnes, by to už nepodpísal. Vtedy spravil chybu, veril tomu Čechovi, že ich chce zamestnať a plat by mu chodil. Tak to je aj na západe, kde ľudia nerobia a chodia im peniaze. Najprv vzali úver s tým Čechom v Slovenskej sporiteľni v Trenčíne. Tento Čech, ktorého nepoznali, prišiel k nim do Bolešova s tým, aby išli s ním do banky. V Trenčíne v banke podpísali zmluvy, on chcel 6000,-Eur, ale schválili len 4000,-Eur. Potom išli do Bratislavy a tu chcel úver navýšiť, aby z toho mohol ten predchádzajúci úver, tých 4000,-Eur vyplatiť.

Obžalovaná B. U. na hlavnom pojednávaní k okolnostiam priebehu skutku v zásadných bodoch vypovedala zhodne ako obžalovaný. Uviedla, že za nimi prišiel taký slušný človek, ktorý rozprával česky, boli práve vonku v predzáhradke, on tam zastavil a pýtal sa ich či sú niekde zamestnaní. Keď povedali,

že nie, ponúkol sa im s tým, že by ich zobral ako spolumajiteľov do firmy. Povedal, že všetko vybaví, ale že musia dať nejaký vklad. Dali mu občianske preukazy, on si opísal iniciály. Potom prišiel s hotovými vecami s tým, aby išli s ním do Bratislavy. Mal tam nejaké dohody, ona to nečítala. Povedal im, aby to predložili banke. V banke to predložili, zamestnankyňa v banke sa jej pýtala, či je zamestnaná a ona jej odpovedala, že sú zamestnaní, pretože ten Čech im povedal, aby to povedali. Potom zamestnankyňa v banke pozrela papiere o ich príjme. Myslí, že to bol chlap - zamestnanec banky. Keď prišla do banky vedela, že nie je zamestnaná. V banke nič nehovorila, iba predložila papiere. Urobila to tak, ako im to povedal ten Čech, volal sa L., priezvisko nevie. Potom boli chvíľu vonku, úver sa asi schvaľovali, potom išli dovnútra a W. vyplatili v hotovosti 25.000,-Eur, pani to dala do obálky a W. to vonku dal tomu Čechovi. Tento Čech im za to dal 20,-Euro na kávu a povedal, že to bude splácať. Vie, že 2 krát prišiel za nimi a dal jej peniaze 380,-Eur a tie odniesla priamo do banky do Slovenskej sporiteľne. Keď zaplatila tie splátky, potvrdenie o zaplatení odovzdala tomu Čechovi. Je to jej chyba, nemala to podpisovať, rozumu má dosť. Bol to na nich podvod.

Následne súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. súd so súhlasom strán prečítal výpovede svedkov z prípravného konania, a to spln. zást. pošk. Slovenskej sporiteľne L.. X. Š., spln. zást. pošk. spol. C. F. L. K., finančného poradcu Slovenskej sporiteľne, a.s. svedka C.. U. F. a konateľa spol. O., F.E..D.. F. X. B..

Svedkyňa L.. X. Š. v prípravnom konaní uviedla, že podľa bankového informačného systému a archívnych dokladov požiadala W. X. dňa 18.02.2015 o úver vo výške 25.000,- €, pričom uviedol, že má príjem vo výške 677 € a je slobodný a pracuje v ČR, ako spoludlžník v žiadosti je uvedená B. U., ktorá do žiadosti uviedla, že je rozvedená a jej príjem je 550,- €. Podľa bankového informačného systému bola žiadosť opätovne spracovaná dňa 19.02.2015, kde je uvedené, že W. X. má záväzky, a to vo forme splátkového úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. a taktiež aj B. U. má rovnako finančné záväzky formou splátkového úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s. B. U. predložila potvrdenie o príjme vystavené českou spoločnosťou O., F.E..D., kde jej zamestnávateľ potvrdil priemerný čistý mesačný príjem vo výške 15.642,- CZK, s tým, že pracuje ako expedientka tlačie na dobu neurčitú od 01.11.2007. K svojej identifikácii predložila občiansky preukaz a preukaz poistenca VŠZP. Zároveň predložila mzdové lístky za XX/XXXX R. XX/XXXX a pracovnú zmluvu zo dňa 01.11.2007. W. X. k žiadosti priložil potvrdenie o príjme, kde mu český zamestnávateľ O. F.E..D. potvrdil priemerný čistý mesačný príjem 19.789 CZK a uviedol, že pracovné zaradenie je tlačiar a že pracuje v danej spoločnosti od 01.10.2005. Zároveň predložil mzdové lístky za mesiac XX/XXXX R. XX/XXXX. K svojej identifikácii predložil občiansky preukaz a preukaz poistenca poisťovne Union. Zároveň predložil výpis z účtu Komerční banky a pracovnú zmluvu zo dňa 01.10.2005. Na základe danej žiadosti a predložených dokladov bol schválený spotrebný úver č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 25.000,- € pre dlžníkov W. X. R. B. U.. Uvedený úver mal byť splácaný mesačne 20. deň v kalendárnom mesiaci vo výške 375,76 € prostredníctvom inkasného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Konečná splatnosť bola určená pri riadnych splátkach na deň 20.09.2023. Z uvedeného úveru bol automaticky vyplatený úver, ktorý bol vedený na spoludlžníkov W. X. R. B. U., a to úver č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol poskytnutý vo výške 4.000,- € dňa 23.12.2014, na základe rovnakých podkladov predložených klientmi. Úver nebol riadne splácaný ani po výzvach, z toho dôvodu bola pohľadávka dňa 22.03.2017 postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Odpis v ich účtovníctve na škodu banky bol vo výške 29.739,- €. Nakoľko pohľadávka bola postúpená, nežiada náhradu škody. Ďalej uviedla, že klienti boli pri podpise úverovej zmluvy sprevádzaní treťou osobou, ktorá bola neskôr stotožnená ako L. M., ktorý chodil viackrát na ich pobočky a vždy sprevádzal iných klientov, preto bol identifikovaný a zo strany banky boli prijaté opatrenia.

Svedok L. K., splnomocnený zástupca poškodenej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. (predtým Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.), so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO:35831154, na ktorú bola Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.03.2017 zo Slovenskej sporiteľne, a.s. postúpená pohľadávka voči obvineným, pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 08.02.2019 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 29.739,26 €.

Svedok C.. U. O. F. v prípravnom konaní ku skutku uviedol, že v Slovenskej sporiteľni, a.s. pracuje ako finančný poradca. Predmetná úverová zmluva bola uzatvorená v pobočke na Kramároch, kde vtedy pracoval. Následne svedok vo všeobecnosti popísal proces žiadosti a schvaľovania úveru v Slovenskej sporiteľni. Čo sa týka žiadosti o úver klientov W. X. R. B. U., títo sa na pobočku F. X. V. dostavili podľa úverovej zmluvy, ktorú si pozeral v systéme v roku 2015. Obvinených si pamätá iba matne, boli takí jednoduchší, ale normálne fungovali, keď spisovali žiadosť, všetko mu vedeli odpovedať, ale bolo to

dávno a nepamätá si už na všetky doklady. Klienti žiadali maximálnu možnú výšku úveru, ktorá im vychádzal z ich príjmu, teda sumu 25.000,- €. Z tohto úveru bol vyplácaný predchádzajúci úver, ktorý mali predtým v Slovenskej sporiteľni. S klientmi spísal žiadosť o úver, ku ktorej predložili výplatné pásky za posledné dva mesiace, výpisy z účtov za posledné dva mesiace a pracovné zmluvy. Pri spoludlžníkoch musia príjem zdokladovať všetci dlžníci, taktiež predložili každý z nich dva doklady totožnosti. Totožnosť klientov overil podľa občianskych preukazov a spísal s nimi žiadosť, ktorú následne poslal na schválenie. Schvaľovací proces trvá zvyčajne 24 hodín. Následne klientov kontaktoval s tým, že úver bol schválený a keď sa dostavili na pobočku, spísal s nimi Zmluvu o splátkovom úvere, ktorú podpísali obaja spoludlžníci, on a ďalší zamestnanec banky. Následne zmluvu poslal na čerpanie. Úver bol klientom pripísaný na osobný účet. Nepamätá si, že by klienti vybrali úver v hotovosti, ak áno, museli by o to požiadať už pri spisovaní žiadosti o úver. Nepamätá si, či obvinení prišli na pobočku s niekým iným, pokiaľ by tomu tak bolo musel by byť v systéme súhlas s prítomnosťou tretej strany. Je možné, že obvinení sa dostavili s L. Š., o ktorej už vypovedal v prípade klienta F.. Ďalej svedok uviedol, že ak je príjem zo zahraničia, systém to neoverí automaticky, preto sú potrebné dodatočné doklady, čo boli výplatné pásky, výpisy z účtov, pracovná zmluva a potvrdenie o príjme.

Svedok X. B. v prípravnom konaní vo vzťahu ku zamestnancom spol. O., F.E..D.. uviedol, že bol konateľom spoločnosti O. D., F. F. E..D., C.:XXXXXXXX, F. F. Š. X, D., ktorá sa v roku 2006 premenovala na spoločnosť O. F.E..D.. a 31.12.2014 sa zlúčila so spoločnosťou X. G. P., R..F. (X.-G.-U., R..F.), kde pôsobí ako prevádzkový riaditeľ tlačiarňí. Spolu s ním boli konateľmi aj E. X. a R.O. U., pričom zamestnancov prijímali a zmluvy s nimi podpisovali len konatelia na odporúčanie personálneho oddelenia. Po predložení pracovnej zmluvy zo dňa 01.11.2007 s B. U. uviedol, že táto osoba v spoločnosti O., F.E..D.. ani v nástupníckych spoločnostiach nikdy nepracovala. Predmetná zmluva nezodpovedá vtedajším štandardne uzatváraným zmluvám spoločnosťou O. F.E..D., prostredníctvom ktorých prijímali zamestnancov, teda určite nie je táto zmluva pravá. Po predložení potvrdenia o príjme zo závislej činnosti B. U. zo dňa 18.02.2015 uviedol, že toto potvrdenie nie je pravé, spoločnosť O. F.E..D.. žiadne takéto potvrdenie nevypisovala, nepotvrďovala, pričom predložené potvrdenie ani nie je opatrené pravou pečiatkou spoločnosti O. F.E..D., ktorá vyzerala úplne inak. Po predložení pracovnej zmluvy zo dňa 01.10.2005 uzatvorenej s W. X. uviedol, že táto osoba v spoločnosti O. F.E..D.. a ani v nástupníckych spoločnostiach nikdy nepracovala. Predmetná zmluva nezodpovedá vtedajšej štandardnej zmluve, prostredníctvom ktorej prijímali zamestnancov, teda určite nie je pravá. V danej dobe mala navyše spoločnosť pôvodný názov O. D., F. F. E..D.. Po predložení potvrdenia o príjme zo závislej činnosti W. X. zo dňa 18.02.2015 uviedol, že toto potvrdenie nie je pravé, spoločnosť O. F.E..D.. žiadne takéto potvrdenie nevypisovala, nepotvrďovala a ani nie je opatrené pravou pečiatkou spoločnosti O. F.E..D., ktorá vyzerala úplne inak. Po predložení výplatných pásek W. X. uviedol, že sa nejedná o pravé výplatné pásky spoločnosti O. s.r.o., ktoré vyzerali úplne inak. Výplaty boli spoločnosťou O. F.E..D.. v roku 2005 vyplácané z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX R. D. E. XXXX K. Ú. Č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Súd sa na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam ďalej oboznámil s nasledovnými relevantnými listinnými dôkazmi súvisiacimi s poskytnutým úverom:

- Žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 18.02.2015 žiadateľov W. X. R. B. U., ktorú podpísali menovaní, pričom v nej obaja deklarovali existenciu príjmu zo závislej činnosti,
- Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2015 uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako Bankou a obžalovanými W. X. R. B. U. ako dlžníkmi, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 25.000.- Eur s výškou mesačnej splátky vo výške 375,76.- Eur,
- potvrdenia o príjme B. U. R. W. X. deklarujúce ich zamestnanecký pomer v spol. O., F.E..D.. opatrené pečiatkou spol. O., F.E..D., výplatné pásky spol. O., F.E..D., pracovné zmluvy spol. O., F.E..D., ktorých pravosť vylúčil konateľ spoločnosti O. D., F. F. E..D.. X. B. pri svojej výpovedi v prípravnom konaní, kedy zároveň predložil pravú pracovnú zmluvu používanú spoločnosťou O. F.E..D.. vrátane pravej pečiatky spoločnosti a jeho podpisu,
- výpis z účtu IBAN:N.-XXXXXXXXX vedeného v Komerčnej banke, a.s., ktorý obžalovaní predložili ku žiadosti o poskytnutie úveru a ktorý bol uvedený aj v potvrdení o príjme zo závislej činnosti predloženom obžalovaným X. pri žiadosti o poskytnutie úveru ako bankový účet, na ktorý je mu vyplácaná mzda zamestnávateľom spol. O., F.E..D., pričom zo správy spol. Komerčná banka, a.s., Na Příkopě 33, Praha 1, Česká republika vyplynulo, že banka takýto účet neeviduje a tento účet svojou štruktúrou ani nezodpovedá štruktúre účtov Komerčnej banky, a.s.
- výpis z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorý bol zriadený v súvislosti s predmetným úverom, z ktorého je preukázané, že dňa 20.02.2015 boli W. X. poukázané

peňažné prostriedky z úveru vo výške 25.000,- €, z ktorých bolo v ten istý deň čerpaných 4.036,18 € na splatenie predošlého úveru č. XXXXXXXXXXX/XXXX, v súlade s čl. II bodom 1. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, pričom v ten istý deň došlo k čerpaniu zvyšnej sumy 20.963,82 €. Úver bol následne splácaný v štyroch mesačných splátkach v celkovej výške 1.503,28.- Eur, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 04.08.2015,

- fotodokumenácia z kamerových záznamov z pobočky Slovenskej sporiteľne, a.s. na Stromovej 9 a v OC Polus na Vajnorskej 100 v Bratislave, z ktorej vyplýva, že v čase podávania žiadosti (ktorý je uvedený aj na samotnej žiadosti o úver) o úver dňa 18.02.2015 v pobočke na Stromovej 9 nebola okrem obvinených a zamestnanca banky pri podávaní žiadosti prítomná žiadna iná osoba a rovnako tak pri výbere hotovosti v pobočke v OC Polus dňa 20.02.2015 v čase o 16.59 h. Z fotodokumentácie z kamerových záznamov zo dňa 20.02.2015 v čase o 15.50 hod. je však zrejmé, že v uvedenom čase sa v priestoroch banky počas prítomnosti obžalovaných nachádzala aj osoba stotožnená ako L. M., ktorého obžalovaný X. opoznal v rámci rekognície dňa 02.11.2018 ako osobu, ktorá mu bola predstavená ako Jano spolu so ženou, ktorá s ním a B. U. bola v banke vybavovať úver. L. Š., ktorú ako potenciálnu osobu, ktorá mohla byť s obžalovanými pri vybavovaní úveru, o ktorej vypovedal svedok C.. U. F., obžalovaný pri rekognícii neopoznal. Obžalovaná U. ku oboznámenej rekognícii na hlavnom pojednávaní uviedla, že osoba menom Jano bola tá osoba, ktorá sa bavila s Čechom a potom oni išli do banky, pričom o žiadnej žene nič nevie.

- zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že obžalovaní boli v čase podania žiadosti o úver bez pracovného pomeru

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností ku skutkovému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a dopustili sa ho obžalovaný W. X. spoločne s obžalovanou B. U.. Menovaní sú usvedčovaní jednak svojimi vlastnými výpoveďami, kde skutkové okolnosti a priebeh skutkového deja, ktorý bol významný pre záver súdu o vine, nepopreli, výpoveďami v prípravnom konaní vypočutých svedkov ako aj zadokumentovanými listinnými dôkazmi, ktoré dôkazy bez výnimky vo vzájomnej súvislosti dávali súdu spoľahlivý podklad pre vyslovenie záveru o tom, že skutok sa stal a dopustili sa ho obžalovaní.

Ku právnej kvalifikácii:

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní sa súd pri kvalifikácii konania obžalovaných v celom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou obžaloby. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní spoločným zavineným úmyselným protiprávnym konaním naplnili po stránke objektívnej všetky obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty ako zločinu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. Zákona, nakoľko spoločným protiprávnym konaním, spočívajúcim v predložení nepravdivých podkladov pri žiadosti o poskytnutie úveru, uviedli zodpovedných pracovníkov banky do omylu jednak v otázke dôležitej pre poskytnutie úveru /neexistencia zamestnaneckého pomeru a trvalého príjmu/ a jednak v otázke splnenia podmienok na jeho splácanie /obžalovaní nedisponovali v čase uzatvorenia úverovej zmluvy žiadnymi finančnými prostriedkami ani majetkom spôsobilým na splácanie úveru/, na základe čoho vylákali od banky úver, ktorý riadne nesplácali, pričom v príčinnej súvislosti s týmto konaním došlo k trestnoprávne relevantnému následku, ktorým bolo spôsobenie väčšej škody poškodenému subjektu, ktorý kvalifikačný znak bol dôvodom naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že predloženie nepravdivého potvrdenia o príjme, falošných výplatných pások a falošných pracovných zmlúv bolo v priamej príčinnej súvislosti s realizáciou majetkovej dispozície, ktorú banka prostredníctvom svojich pracovníkov poskytnutím úveru uskutočnila v omyle, že osoby žiadajúce o úver splnili všetky relevantné podmienky na jeho poskytnutie. V tejto súvislosti možno bez akýchkoľvek dôvodných pochybností konštatovať, že v prípade vedomosti zodpovedných pracovníkov banky o nepravdivosti deklarovaných tvrdení žiadateľov o úver, by k poskytnutiu úveru žiadateľom nebolo došlo, nakoľko by nedošlo ku splneniu podmienok na poskytnutie úveru, keďže návratnosť poskytnutých finančných prostriedkov by zo strany banky nebola žiadnym spôsobom zabezpečená.

Súd po vykonaní dokazovania z hľadiska záveru o zavinení dospel k záveru, že obžalovaní konali v nepriamom úmysle, nakoľko v rozhodnom čase, teda v čase predloženia žiadosti o poskytnutie úveru

a následne pri podpise úverovej zmluvy vedeli, že skutočnosti uvedené v písomnostiach predložených pracovníkovi banky o ich zamestnaneckom pomere a príjme nie sú pravdivé, a teda museli vedieť, že takýmto konaním uvádzajú do omylu zamestnancov banky, ktorým predstierajú skutočnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou v snahe vylákať od banky finančné prostriedky, súčasne vedeli, že vzhľadom na svoju finančnú situáciu nie sú a ani v budúcnosti nebudú schopní poskytnutý úver splácať a z tohto dôvodu tiež museli vedieť, že môžu a s najväčšou pravdepodobnosťou aj spôsobia následok v podobe vzniku majetkovej škody na majetku banky, a teda s takouto potenciálnou možnosťou boli dostatočne uzrozumení. Z výpovedí obžalovaných nepochybne vyplýva, že si dostatočnej miere uvedomovali protiprávnosť svojho konania, čo vyplýva aj z vnútorných pocitov obžalovaných, že nekonajú správne, ktoré deklarovali vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní vyhláseniami, že urobili chybu. Na závere o existencii subjektívnej stránky obžalovaných nemení nič ani skutočnosť, že na predmetnom protiprávnom konaní sa zrejme podieľali aj ďalšie osoby, ktoré voľný vzťah obžalovaných k trestnému následku ich konania zneužili. Rovnako obžalovaných nezbavuje trestnej zodpovednosti a zásadným spôsobom ani neznižuje mieru ich zavinenia z hľadiska schopnosti obžalovaných reflektovať spoločenskú realitu /zo spôsobu ich prejavu a správania sa na hlavnom pojednávaní vyplývajúca/ ani chudobná kognitívna výbava oboch obžalovaných, ktorých svedok C.. F. eufemisticky nazval jednoduchšími, nakoľko obžalovaní sú osobami plne spôsobilými na právne úkony a preto v plnej miere zodpovedajú za dôsledky realizácie právnych úkonov, ktoré vykonali slobodne a bez nátlaku. Podľahnutie vidine bezpracného zárobku, ktoré ich viedlo ku nezodpovednému konaniu a laxný postoj ku potenciálnemu škodovému následku ich protiprávneho konania obžalovaných tejto zodpovednosti nezbavuje. Napriek tomu, že v danej veci po vykonaní dokazovania nie je možné vylúčiť hypotézu, že sa v danom prípade koná v osobe obžalovaných o tzv. biele kone, súd považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie obžalovaných, bez ohľadu na to, či konali „na vlastnú päsť“ alebo svoje protiprávne konanie koordinovali aj s ďalšími osobami, vykazuje najmä vzhľadom na výšku spôsobenej škody vyššiu mieru závažnosti. Boli to totiž práve obžalovaní, bez ktorých súčinnosti v konečnej fáze by nebolo možné predmetný úverový podvod úspešne zrealizovať. Súd zastáva názor, že práve osoby ako sú obžalovaní možno z hľadiska vzniku skutočných trestnoprávnych následkov považovať minimálne za rovnako nebezpečných páchatelov ako osoby potenciálne stojace v pozadí takýchto protiprávnych konaní, pretože sú ochotné podieľať sa osobne z hľadiska rizika odhalenia na najnebezpečnejšej súčasti trestnej činnosti.

Vo vzťahu ku kvalifikácii konania obžalovaných formou spolupáchateľstva súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaní konali spoločne tak, aby dosiahli zamýšľaný cieľ, teda podvodným spôsobom vylákať od banky úver. Pre možnosť kvalifikácie určitého konania formou spolupáchateľstva sa vyžaduje preukázanie, že ku spáchaniu trestného činu došlo spoločným konaním pri existencii spoločného úmyslu k tomu smerujúcemu, pričom je bez významu, akým spôsobom sa jednotliví spolupáchatelia podieľali na výslednej trestnej činnosti, teda či každý svojim konaním naplnil všetky znaky daného trestného činu, alebo je konanie každého iba článkom reťazca, ktorý prispel k priamemu vykonaniu trestného činu /uvedené má význam iba z hľadiska miery zavinenia páchatel'a pri ukladaní trestu/. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v danom prípade obaja obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky zločinu úverového podvodu.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti dospel súd ku skutkovým a právnym záverom, ktoré ho viedli k uznaniu viny obžalovaného X. a uznaniu viny obžalovanej U. po prijatí vyhlásenia o jej vine pre žalovaný skutok v plnom rozsahu a preto pristúpil k rozhodovaniu o nároku na náhradu škody a následne ku hodnoteniu okolností dôležitých pre určenie druhu a výšky trestu.

Ku náhrade škody:

Súd v rámci adhézneho konania dospel k záveru, že v príčinnej súvislosti so spoločným protiprávnym konaním obžalovaných došlo ku škode na majetku poškodenej spoločnosti, ktorú súd ustálil v rozsahu potrebnom pre ustálenie právnej kvalifikácie skutku vo výške reálne čerpaného úveru v sume 25.000.- Eur a preto obžalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal na jej náhradu vo výške 23.496,72.- /výška reálne čerpaného úveru po odpočítaní štyroch mesačných splátok v celkovej výške 1.503,28.- Eur/. Vzhľadom k tomu, že rozsah dokazovania za účelom ustálenia výšky nároku na náhradu škody uplatnenej poškodenu spoločnosťou vzniknutej v súvislosti s neplatením ďalších splátok úveru presahuje potreby trestného konania, súd poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske civilný proces.

Ku druhu a výške trestu:

Obžalovaná B. U.:

O osobe obžalovanej súd zistil, že bola v minulosti dva krát trestne stíhaná pre prečin zanedbania povinnej výživy, (v jednom prípade sa na ňu hľadí ako by nebola odsúdená), pričom naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 34/15 zo dňa 26.03.2015, právoplatným dňa 10.04.2015, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, ktorý jej bol dňa 29.12.2017 nariadený so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ postihnutá za priestupok. Obžalovaná je podľa vlastného vyjadrenia od roku 2014 bez pracovného pomeru.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu spoločným konaním, jeho následok / z hľadiska výšky spôsobenej škody/ a zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Súd súčasne prihliadol na vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z dôvodu, že sa obžalovaná priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala /urobila vyhlásenie o vine/ a na strane druhej spáchala viac trestných činov /keďže súd ukladal súhrnný trest za viac trestných činov podľa zásad na uloženie úhrnného trestu/ a tiež prihliadol na osobu páchatelky, na jej pomery a možnosť jej nápravy.

Vyhodnotením týchto skutočností po vykonaní hlavného pojednávania súd dospel k záveru, že u obžalovanej vzhľadom na jej vyhlásenie o vine, okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovanej, ktorá k veci na hlavnom pojednávaní pristúpila s pokorou nasvedčujúcou tomu, že si dostatočne uvedomila protiprávnosť ako aj závažnosť následkov svojho konania, je možné aplikovať inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody v zmysle zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016, z odôvodnenia ktorého vyplýva /a tento záver si osvojil aj súd/, že napriek tomu, že analógia je pri aplikácii Trestného zákona v zásade neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, je prípustná v takých prípadoch, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona o jednu tretinu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minori ad maior*

(od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Súd z vyššie uvedených dôvodov, keďže obžalovaná predmetný skutok spáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, postupoval pri uložení súhrnného trestu za všetky jej trestné činy podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu a preto jej obligatórne /nakolko súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a obžalovanej bol podmienočný trest odňatia slobody uložený skorším trestným rozkazom nariadený/ uložil nepodmienočný súhrnný trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ustanovenia § 221 ods. 3 Tr. zák., teda ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Súd obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalovaný W. X.

K osobe obžalovaného W. X. súd na hlavnom pojednávaní oboznámil odpis z registra trestov a priestupkov, z ktorých vyplynulo, že menovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný za rôznu majetkovú a násilnú trestnú činnosť v rokoch 1975-1998 a naposledy v roku 2006 pre prečin pytlactva, pričom v danom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z Ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol v dvoch prípadoch postihnutý pre priestupok na úseku dopravy v roku 2014 a 2019 a v jednom prípade pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2016 z dôvodu fyzického

napadnutia B. U.. Obžalovaný je nezamestnaný, naposledy bol evidovaný ako zamestnanec na dohodu o vykonaní práce v roku 2012.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu spoločným konaním, jeho následok /z hľadiska výšky spôsobenej škody/ a zavinenie vo forme nepriameho úmyslu. Súd ďalej hodnotil osobu páchatel'a, u ktorého, vyhodnocujúc spôsob a obsah jeho obranných tvrdení o jeho nevine a jeho iracionálne stávanie sa do role obete, zrejme úplne absentuje sebareflexia, kontakt s realitou a elementárne chápanie fungovania spoločenských pravidiel. Súd tiež hodnotil pomery a možnosť nápravy obžalovaného.

Vyhodnotením týchto skutočností súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného, najmä jeho uvedomenia si možných dôsledkov protiprávneho konania, v rámci tak individuálnej prevencie /aj keď v tomto smere súd vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného a jeho postoj ku žalovanej trestnej činnosti nemôže vyjadriť ani najmenšiu mieru optimizmu/, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, je nutné na neho pôsobiť represívnym trestom odňatia slobody. Podľa názoru súdu iba opätovná izolácia od spoločnosti obžalovaného potenciálne môže prijať k tomu, aby si dostatočne uvedomil závažnosť svojho konania a jeho následkov a odradil obžalovaného od ďalšieho protispoločenského konania, nakoľko je zrejme, že predchádzajúce odsúdenia v minulosti ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody nevedli k jeho náprave.

Súd v danej veci tiež nezistil u obžalovaného splnenie podmienok pre možnosť použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, nakoľko takýto postup neodôvodňovali ani okolnosti prípadu, teda všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie stupňa závažnosti trestnej činnosti obžalovaného /najmä z hľadiska relatívne vysokej škody/, ani osoba obžalovaného. Tento si totiž počas celého prípravného konania ani na hlavnom pojednávaní protiprávnosť svojho konania ani jeho negatívne dôsledky voči poškodenému subjektu v dôsledku nízkej miery empatie, ktorá sa naplno manifestovala pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní a jeho reakciami na produkované dôkazy, teda neschopnosti vžiť sa do situácie z pohľadu osôb poškodených jeho konaním, pre absenciu čo i len základnej sociálnej inteligencie, zrejme vôbec neuvedomuje a odmieta niesť za toto konanie zodpovednosť, čo u neho svedčí o nedostatku kontrolných mechanizmov, ktorými bežne človek disponuje ako spoločenská bytosť, a ktoré umožňujú jednotlivcovi konfrontovať a vyhodnocovať svoje konanie v kontexte s uznávanými spoločenskými pravidlami. Súd nie je presvedčený o tom /a to najmä vzhľadom na nemenný odmietavý postoj obžalovaného k svojej zodpovednosti za jeho konanie počas celého trestného konania napriek tomu, že nepoprel a priznal všetky relevantné skutočnosti priebehu skutkového deja/, že by bolo možné v tomto konkrétnom prípade účel trestu /najmä jeho preventívnu funkciu z hľadiska ochrany spoločnosti, teda na určitý čas obžalovanému zabrániť v potenciálnom ďalšom protispoločenskom správaní/ dosiahnuť uložením miernejšieho trestu odňatia slobody, prípadne trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Z postoja obžalovaného totiž nemožno vyvodit' iný záver ako skeptické konštatovanie, že obžalovaný spáchanie žalovaného skutku vôbec nepovažuje za okolnosť vybočujúcu z rámca vzorcov jeho správania a preto svojou slabou kognitívnou výbavou nie je schopný úplne pochopiť a prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súčasne súd v priebehu celého konania nezistil u obžalovaného pri jeho hodnotení ako objektu trestu žiadnu okolnosť, pre ktorú by bolo možné konštatovať, že uložený trest by bol obžalovaným vnímaný citeľnejšie ako u iných páchatel'ov rovnakej trestnej činnosti.

Z týchto dôvodov súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 roky s jeho zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru súdu tresty, ktorý boli obžalovaným uložené sú dostatočné, adekvátne a spravodlivé a splnia svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.